

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Martin Hinton

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Stopień magistra filozofii uzyskany na University of St. Andrews, Szkocja, w dniu 27/06/1997r.

Stopień magistra filologii uzyskany na Wydziale Studiów Międzynarodowych i Informatyki, Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi, w dniu 30/07/2009r. Tytuł rozprawy: „The relevance and reliability of aptitude testing in foreign language teaching”.

Promotor: Przemysław Krakowian.

Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa uzyskany na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego w dniu 22/03/2013r. Tytuł rozprawy: „The identification and testing of cognitive and affective factors in language learning aptitude with Polish students of English”. Promotor: Barbara Lewandowska-Tomaszczyk.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

1997-2016	Nauczyciel – Nauczycielskie Kolegium Języków Obcych w Sieradzu
2009-2012	Wykładowca – Społeczna Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi
2014-teraz	Adiunkt - Wydział Filologiczny, Uniwersytet Łódzki
2019-teraz	Wykładowca - Wydział Psychologii i Kognitywistyki, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy.

Celem książki „Evaluating the Language of Argument” (2021, Argumentation Library Vol. 37. Springer) jest poszukiwanie i badanie powiązań istniejących między argumentami, które formułujemy, a językiem, w jakim je formułujemy. Moim celem nie było jedynie omówienie powyższych zagadnień, ale dostarczenie kompleksowego i funkcjonalnego narzędzia do analizy i oceny języka argumentacji. Pierwsze trzy części książki są przygotowaniem schematu analizy opartym na semantyce nieformalnej argumentacji. Ta semantyka z kolei opiera się na zrozumieniu, czym jest język i jak nabiera znaczenia, czym jest argument i jak się go wyraża, na czym polegają błędy w argumentacji i jak można je rozpoznać, ujawnić, i poprawić.

Projekt, którego zwieńczeniem jest niniejsza praca, rozpoczął się jako prosty pomysł ponownego zbadania tak zwanych błędów językowych w argumentacji, zrodzony z niezadowolenia z ich traktowania w literaturze dotyczącej teorii błędu. Przyświecało mi założenie, że aby poprawić opisy już istniejących błędów argumentacyjnych, mój opis powinien być dokładniejszy, bardziej systematyczny, lepiej wsparty ramami teoretycznymi i, co najważniejsze, powinien być użyteczną pomocą a nie tylko ezoteryczną ciekawostką. Krótko mówiąc, powinien opierać się on na jasnej i solidnej teorii argumentacji i prowadzić do odpowiedniej semantyki argumentacji w języku naturalnym. Aby osiągnąć powyższy cel, praca integruje dokonania z zakresu językoznawstwa, teorii argumentacji i logiki nieformalnej.

W pierwszej części książki omówiono pochodzenie języka oraz zawarto rozważania dotyczące teorii znaczenia i tego, jak argumentacja jest osadzona w języku. W drugiej części rozdziały zawierają ogólny przegląd teorii argumentacji i przedstawiają definicję argumentacji, która stanowi podstawę zaproponowanego przeze mnie narzędzia oceny CAPNA (Comprehensive Assessment Procedure for Natural Argumentation (Kompleksowa procedura oceny argumentacji naturalnej)). Trzecia część dotyczy błędów w argumentacji, które omówiono najpierw ogólnie, a następnie bardziej szczegółowo te związane z językiem. W części czwartej omawiam ocenę argumentacji i przedstawiam CAPNA. Ostatni rozdział pokazuje skuteczność działania stworzonego przeze mnie narzędzia.

W dobie internetowych teorii spiskowych i beztroskiej retoryki politycznej nigdy nie było ważniejsze, aby badacze argumentacji mogli zapewnić obronę społeczeństwa przed falą niespójności i nieprawdy; obronę, która musi opierać się na solidnych teoretycznych fundamentach, ale musi również przybrać spójną, praktyczną formę w narzędziach oceny i analizy, takich jak te przedstawione w tym tomie.

Każda z czterech części książki składa się z trzech rozdziałów.

W rozdziale pierwszym, „Language and Thought (Język i myśl)”, zastanawiam się, w jaki sposób te dwa zjawiska są ze sobą powiązane, a w szczególności, w jaki sposób oddziałują na siebie, aby się wzmacniać lub zakłócać. Rozdział rozpoczyna się od omówienia teorii pochodzenia języka: jak zaczęto wypowiadać pierwsze słowa i jak ta praktyka przekształciła się w coś, co moglibyśmy uznać za właściwy system językowy. Tutaj szczególną uwagę poświęca się teoriom Darwina, Kartezjusza i Donalda Davidsona. Teoria Davidsona o „radikalnej interpretacji” jest uznawana za poparcie poglądu, że pewnego rodzaju myśl jest możliwa tylko dzięki posiadaniu języka. W dalszej części rozdziału przyglądam się wpływowi języka na myślenie, analizując hipotezę Sapira-Whorfa i relatywizm językowy, a także poglądy Manfreda Kienpointnera na znaczenie języka dla światopoglądu.

Rozdział drugi, „The Meaning of Meaning (Znaczenie znaczenia)”, porusza kwestię znaczenia i językoznawczych oraz filozoficznych teorii znaczenia. Argumentuje się, że istnieje wiele różnych pojęć znaczenia, z których niektóre mogą być niespójne. Wskazuje się również, że niejednoznaczność, która nie jest wadą systemów językowych, jest istotną częścią języka, co oznacza, że zamiast próbować ją wykorzenić, musimy znaleźć sposób na kontrolowanie jej wpływu na nasze rozumowanie. Najczęściej przytaczanym poglądem na znaczenie językowe jest pogląd Wittgensteina, którego spostrzeżenia zaczerpnięto zarówno z jego wcześniejszego „Tractatus”, jak i późniejszych „Dociekań filozoficznych”.

Rozdział trzeci, „Language and Argument (Język i argument)”, analizuje semantyczne i pragmatyczne związki zachodzące pomiędzy językiem a argumentacją i wskazuje, że zachowania językowe nieodłącznie obejmują elementy argumentacji. W pierwszej części omówiono teorię implikatury i maksymy konwersacyjne Grice’a, a także przedstawiam, w jaki sposób teoretycy argumentacji, tacy jak Macagno i Walton (2014), zastosowali prace Grice’a w swoich badaniach. Następna część poświęcona jest teorii argumentatywności francuskich językoznawców Jean-Claude Anscombe i Oswalda Ducrota. Podobnie jak pozostałe rozdziały w części pierwszej, celem nie jest tutaj wyczerpujące omówienie tych teorii w celu ich odrzucenia lub zaakceptowania, ale raczej zbadanie, jakie spostrzeżenia mogą być przydatne w ocenie argumentacji, a w szczególności w ocenie języka argumentacji.

Część druga rozpoczyna się rozdziałem czwartym „What Argument Is (Czym jest argument)”, który koncentruje się na definicjach argumentu i argumentacji. Po rozważeniu różnych czynników i innych definicji, definiuję argumentację jako proces polegający na wyrażaniu rozumowania w języku. Prowadzi to do podziału oceny argumentów na trzy poziomy stosowane w CAPNA: poziom procesu, poziom rozumowania i poziom wyrażania. W dalszej

części rozdziału omówiono strukturę argumentów, ze szczególnym uwzględnieniem modelu Toulmina, oraz sposób, w jaki argumenty faktycznie działają w rzeczywistych procesach, z uwzględnieniem między innymi modelu pragma-dialektycznego.

W rozdziale piątym, „The Modes of Argumentation (Tryby argumentacji)”, omawiam prace czterech teoretyków argumentacji: Haralda Wohlrappa, Douglasa Waltona, Fransa van Eemeren i Michela Dufoura. Uważam, że trzy poziomy argumentacji Wohlrappa i koncepcja ‘rationale’ Dufoura są szczególnie przydatne dla moich badań, a następnie podążając śladami Waltona i van Eemeren, proponuję własną typologię sposobów argumentacji: solo, kooperatywny, antagonistyczny, sformalizowany, retoryczny, erotetyczny, demonstracyjny, i wyjaśniający.

Ostatnim rozdziałem części drugiej jest rozdział szósty „Pragmatics, Rhetoric, and Semantics (Pragmatyka, retoryka i semantyka)”. Jak sugeruje tytuł, w tym rozdziale przyjrę się kilku elementom teorii lingwistycznej i zastanowię się, jak ich spostrzeżenia mogą zostać wykorzystane w ocenie argumentów. Rozdział zawiera sekcje dotyczące pragma-dialektyki, inferencjalizmu, teorii retoryki i sporów werbalnych. Ostatni z tych tematów nie wzbudził zbyt dużego zainteresowania badaczy argumentacji, ale jest istotny dla takich kwestii, jak przeformułowanie i rekonstrukcja argumentów, głęboki spór (Fogelin 2005) i sofizmat rozszerzenia.

Rozdział siódmy jest zatytułowany po prostu „Fallacies (Błędy w argumentacji)” i zawiera przegląd i omówienie teorii błędu. Fakt, że błędy są fundamentalną częścią teorii argumentacji, jest akceptowany przez praktycznie wszystkich teoretyków, ale sposób ich charakteryzowania i uporządkowania jest przedmiotem wielkich kontrowersji. Ten rozdział rozważa ideę „standardowej definicji” i śledzi historię kategoryzacji od Arystotelesa, poprzez Whately i Milla, po prace współczesnych autorów podręczników krytycznego myślenia. Wskazuję na potrzebę poważnych teoretyków, aby ustanowić jakąś formę kontroli nad rozprzestrzenianiem się pozornie nowo odkrytych błędów i pokazuję, jak moja własna definicja argumentacji zapewnia prostą kategoryzację błędów jako procesu, rozumowania lub wyrażenia. Każdy kto formułuje argument zawierający błąd wykryty na poziomie procesu ewaluacji z definicji popełnił błąd procesu.

W rozdziale ósmym, „Fallacies of Language (Błędy języka)”, przechodzę do szczegółowego omówienia sposobu traktowania błędów językowych w teorii argumentacji od Arystotelesa po dzień dzisiejszy. Zwracam szczególną uwagę na kategorie zastosowane w Tindale (2007) i ich

porównanie z pracą innych. Kolejne sekcje szczegółowo analizują błędy dwuznaczności, niejasności i niezgodności semantycznej, a także pytania sugestywne, sofizmat rozszerzenia, 'hedging' (zabezpieczanie, kluczenie) i błąd *petitio principii*. Każdy z tych potencjalnych problemów należy wziąć pod uwagę podczas konstruowania nieformalnej semantyki argumentów (Informal Argument Semantics - IAS).

W rozdziale dziewiątym, „Linguistic fallacies in Philosophy (Błędy języka i argumentacji w filozofii)”, omawiam krytyczne reakcje filozofów, wśród nich GE Moore'a i Leonarda Nelsona, na błędne praktyki językowe i argumentacyjne, obecne w pracach ich rówieśników, między innymi Oswalda Spenglera i Jeremy'ego Benthama. Wniosek z tego rozdziału jest taki, że nawet na najwyższym szczeblu debaty, błędy językowe i argumentacyjne są bardzo prawdopodobne i mogą mieć poważne konsekwencje, czyniąc opracowanie skutecznego narzędzia oceny argumentów filozoficznych pożądanym celem. Część czwarta książki dotyczy analizy i oceny argumentów. Rozdział dziesiąty, „Analysis of Arguments (Analiza argumentów)”, dotyczy kilku kwestii teoretycznych, które należy wziąć pod uwagę w każdym narzędziu oceny. Obejmują one meta-argumenty, rekonstrukcję argumentów i normatywność. Rozdział kończy się omówieniem form ewaluacji zaproponowanych przez Trudy Govier (2010), Shiyanga Yu i Franka Zenkera (2020) oraz Ralpha Johnsona i Anthony'ego Blaira (2006), a także praktyk stosowanych w pragma-dialektyce.

Rozdział jedenasty, „CAPNA - The Comprehensive Assessment Procedure for Natural Argumentation (CAPNA - Kompleksowa procedura oceny argumentacji naturalnej)”, to najważniejsza część książki. Znajduje się tutaj pełny opis czterech aspektów narzędzia oceny: analiza wstępna, analiza procesu, analiza rozumowania oraz nieformalna semantyka argumentów (IAS), która stanowi teoretyczne podłoże analizy wyrażen. Wstępna analiza wykorzystuje procedurę identyfikacji typu argumentu opracowaną przez Jeana Wagemansa, która pozwala na upewnienie się, że przedmiotowy tekst zawiera argument. Kolejne etapy przeprowadzane są za pomocą szeregu pytań proceduralnych. Na etapie procesu są one oparte na wciąż embrionalnej nieformalnej pragmatyce argumentacji; na etapie rozumowania sprawdza się prawdziwość przesłanek i siłę wniosku, ponownie wykorzystując spostrzeżenia z Układu Okresowego Argumentów (Periodic Table of Arguments) Jeana Wagemansa. Ostatni etap oceny językowej opiera się na IAS, który składa się z pięciu kategorii analizy: jasności, konsekwencji, spójności, kompletności i konceptualizacji. Wszystkie etapy zilustrowano diagramami przedstawiającymi etapy procesu i ich wzajemne relacje.

Ostatni rozdział książki, „Application of the Procedure (Zastosowanie procedury)”, zawiera pięć przykładów tego, jak procedura CAPNA, a w szczególności IAS, działa, gdy jest używana do badania rzeczywistego tekstu. Pierwszy tekst to komentarz Ruth Halperin-Kaddari, wiceprzewodniczącej komitetu ONZ ds. Eliminacji dyskryminacji kobiet, omawiający raport tej komisji dotyczący prawa do aborcji w Irlandii Północnej. Pytania proceduralne ujawniają szereg wątpliwości co do jasności jej słów i możliwości błędnej definicji perswazyjnej. Drugi przykład to słynne i bardzo krytykowane stwierdzenie Margaret Thatcher, że nie ma czegoś takiego jak społeczeństwo. IAS pokazuje, że krytycy Thatcher w dużej mierze źle umiejscowili swoje ataki, ale w jej rozumowaniu jest oczywista luka. Trzeci tekst pochodzi z opinii w gazecie „The Guardian” i okazuje się, że zawiera prostą dwuznaczność. Czwarty przygląda się oficjalnym przepisom dotyczącym korzystania z sędziów wideo (VAR) w piłce nożnej i pokazuje, że brak precyzji w pisaniu i odpowiedniego uwzględnienia znaczenia słów zawartych w tych przepisach oznaczał, że kontrowersje dotyczące wprowadzenia tego rozwiązania technologicznego były nieuniknione. Na koniec analizowany jest esej omawiający znaczenie gramatyki i dobrych umiejętności pisania, który, jak na ironię, wykazuje bardzo nieostrożne używanie języka.

Ogólnie rzecz biorąc, można mieć nadzieję, że model proceduralny przedstawiony w książce nie tylko zapewni narzędzie oceny argumentów, które jest bardziej wszechstronne i dokładniej opracowane niż jakiegokolwiek inne obecnie dostępne, ale także zapewni solidne podstawy teoretyczne dla decyzji podjętych podczas tworzenia tego narzędzia, a czyniąc to, rozwinie teorię argumentacji na wielu frontach. Zaproponowana przez mnie teoria wykorzystuje zdobycze współczesnego językoznawstwa (zwłaszcza pragmatyki), teorii argumentacji oraz logiki nieformalnej.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Po ukończeniu pierwszych studiów magisterskich na Wydziale Filozofii University of St Andrews w Szkocji, gdzie skoncentrowałem się na zagadnieniach z filozofii języka, w szczególności w ujęciu Ludwiga Wittgensteina, przenieśliem się do Polski, aby wykładać w nieistniejącym już Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych (NKJO) w Sieradzu. Kolegium znajdowało się wówczas pod patronatem Uniwersytetu Łódzkiego, a później Uniwersytetu

Warszawskiego. W trakcie pracy, coraz bardziej interesowałem się procesem uczenia się języków, a zwłaszcza zjawiskiem umiejętności uczenia się języków (Language learning aptitude) co było tematem mojej pracy magisterskiej podczas studiów II stopnia (magisterskich) w Społecznej Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania (SWSPiZ) w Łodzi, tym razem na filologii angielskiej.

Kontynuowałem badania na ten temat pracując w NKJO Sieradz i SWSPiZ, uczestnicząc w wielu konferencjach i publikując pierwsze artykuły na temat testów umiejętności (Hinton 2011), komunikatywnego podejścia do nauczania (Hinton 2013a) i umiejętności mimikry (Hinton 2013b). Następnie rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego. Podczas tych studiów skoncentrowałem się na opracowywaniu testów umiejętności uczenia się języków, które mogą być bardziej skuteczne w przewidywaniu wyników ucznia niż szeroko stosowany Modern Language Aptitude Test (MLAT) opracowany na podstawie pracy Johna Carrolla i Stanleya Sapona (2002). Pracę doktorską napisałem pod tytułem „The identification and testing of cognitive and affective factors in language learning aptitude with Polish students of English (Identyfikacja i testowanie czynników kognitywnych i afektywnych w badaniu zdolności językowych u polskich studentów anglistyki)”. Nowa strategia polegała na włączeniu do testów elementów oceniających zarówno czynniki afektywne, jak i poznawcze, a związek między nimi zbadałem w Hinton (2013c) i Hinton (2014a). Współpracowałem z bhutańską studentką SWSPiZ, aby stworzyć i ocenić test mimikry w mało znanym języku Dzhonga, który stał się kluczowym elementem eksperymentów przeprowadzonych na potrzeby mojej pracy doktorskiej. Wyniki mojej pracy spotkały się z zainteresowaniem ówczesnej dyrekcji Instytutu Anglistyki, co w przyszłości umożliwiło mi uzyskanie etatu w UŁ.

Zanim ukończyłem studia doktoranckie, interesowały mnie przede wszystkim zdolności mówienia i czynniki afektywne, które miały wpływ na wyniki mówcy, takie jak niepokój w klasie i jego osobowość. Wyniki moich badań prezentowałem na cyklicznych konferencjach międzynarodowych ‘Accents’ organizowanych na Uniwersytecie Łódzkim. W trakcie tych konferencji nawiązałem współpracę z licznymi badaczami, m.in. zaangażowałem się w projekt Andrzeja Porzuczka, Arkadiusza Rojczyka i Janusza Arabskiego z Uniwersytetu Śląskiego, mający na celu stworzenie podręcznika do angielskiej wymowy. Dla tego projektu nagrałem próbki dźwiękowe, które są dołączone do publikacji (Porzuczek i in. 2013).

Opublikowałem dwa artykuły na temat wymowy, zakładające istnienie zjawiska, które nazywam efektem Cecily, na cześć postaci z Oscara Wilde'a „The Importance of Being

Earnest”, która czuje, że mówienie po niemiecku czyni ją brzydką, Hinton (2014b) i (2015a), oraz omawiające inne zmiany w akcencie Received Pronunciation (Hinton 2015b). Opublikowałem jeszcze dwie prace na temat indywidualnych różnic w nauce języków: pierwsza z nich została zaprezentowana na Sieradz English Teaching and Research Forum (SETARF) (Hinton 2015c), a druga ukazała się po konferencji na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Piotrkowie Trybunalskim, gdzie dałem wykład plenarny (Hinton 2015d). Redagowałem tom referatów wygłoszonych na SETARF z Mariuszem Marczakiem (Uniwersytet Jagielloński, Kraków) (Marczak & Hinton 2015).

Jesienią 2014 roku dołączyłem do Zakładu Językoznawstwa Angielskiego i Ogólnego w Instytucie Filologii Angielskiej UŁ i wróciłem do moich wcześniejszych zainteresowań filozofią, w szczególności filozofią językoznawstwa i filozofią języka. Zacząłem interesować się metodologią językoznawstwa i pod wpływem pracy Esy Itkonena (1981) przeprowadziłem eksperymenty na rodzimych użytkownikach języka angielskiego w Anglii, Szkocji i Polsce, aby zbadać spójność i wartość ich intuicji. Ta praca zaowocowała dwiema publikacjami, Hinton (2015e i 2016a), w których twierzę, że intuicje użytkowników języka mają ograniczoną wiarygodność jako podstawa do naukowego badania języka.

Rozpoczynając pracę na Uniwersytecie Łódzkim, dołączyłem do komitetu organizacyjnego serii międzynarodowych konferencji PhiLang (Filozofia języka i językoznawstwa), odbywającej się co dwa lata, a następnie zredagowałem tom referatów z wydarzenia z 2015 roku pt. „Evidence, Experiment and Argumentation in Linguistics and Philosophy of Language” (Hinton (red.) 2016b). W późniejszych latach, oprócz pracy nad główną konferencją, prowadziłem warsztaty argumentacyjne PhilArg (Philosophy of Argumentation, Filozofia argumentacji), po których ukazały się numery specjalne czasopism *Studies in Logic, Grammar and Rhetoric* (Hinton & Koszowy (red.) 2018) oraz *Studia Semiotyczne* (Hinton & Stalmaszczyk (red.) 2020).

Od 2015 roku moja uwaga skupia się przede wszystkim na teorii argumentacji. Zaangażowałem się w projekt prowadzony przez Carlo Martini (Uniwersytet w Helsinkach), Evidence, Causation, Argumentation (2015-2018) i otrzymałem dofinansowanie z projektu, aby odwiedzić ArgLab na Nowym Uniwersytecie Lizbońskim w Portugalii w 2016 r. i University College w Dublinie w Irlandii w 2017 r. Projekt dotyczył w szczególności tematu wiedzy eksperckiej i wiedzy specjalistycznej. Mój pierwszy istotny artykuł w prestiżowym *Informal Logic* stanowił odpowiedź na artykuły opublikowane wcześniej w tym czasopiśmie. W tym piśmie omawiałem znaczenie prawidłowego rozumienia argumentów z opinii ekspertów oraz

krytykowałem podejście Mizrahi i Seidela, a także kwestionowałem schemat argumentacji Douglasa Waltona (Hinton 2015f). Po krótkim pobycie badawczym w Dublinie opublikowałem kolejny artykuł w prestiżowym czasopiśmie *Social Epistemology*, w którym omówiłem różne opcje występujące w sporach, związane ze sprzecznymi opiniami ekspertów (Hinton 2019a). Ta praca była przedmiotem odpowiedzi Jeana Wagemansa (2019), opublikowanej w *Social Epistemology Review and Reply Collective*, na którą z kolei odpowiedziałem krótkim referatem poświęconym charakterowi różnych rodzajów nieporozumień (Hinton 2019b).

Moje obecne badania nad argumentacją można podzielić na dwa główne nurty: pracę nad teorią błędów i strukturą argumentacji oraz badanie związku między językiem a argumentacją. W ramach pierwszego nurtu opublikowałem artykuły na temat błędu równi pochyłej (Hinton 2018a i 2020a), argumentów z ignorancji (Hinton 2018b), argumentów z zeznań (Hinton 2018c i 2018d), a także pracę poświęconą roli argumentu w tworzeniu i prezentacji tożsamości (Hinton 2016c). Niedawno opublikowałem artykuł w międzynarodowym czasopiśmie *Philosophy and Literature*, zainspirowany fragmentem książki Charlesa Dickensa „Mystery of Edwin Drood,” w którym przedstawiłem nowatorski sposób grupowania nieuczciwych praktyk debatowania (Hinton 2020b).

Drugi nurt badań, dotyczący języka i argumentacji, rozpoczął się moim udziałem w konferencji Dni Ivo Skarica na wyspie Brać w Chorwacji w 2016 roku. Chociaż moja prezentacja dotyczyła błędów w argumentacji, omawiałam z Agnieszką Budzyńską-Daca (Uniwersytet Warszawski), projekt dotyczący retoryki politycznej. To zaowocowało naszymi wspólnymi badaniami nad strukturami argumentacyjnymi i cechami retorycznymi telewizyjnych debat przedwyborczych w Polsce i Stanach Zjednoczonych (Budzyńska-Daca & Hinton 2018; Hinton & Budzyńska-Daca 2019). Współpraca ta doprowadziła do dołączenia do Pracowni Retoryki Stosowanej Zakładu Retoryki i Mediów Uniwersytetu Warszawskiego.

Zostałem zaproszony do udziału w książce „Explorations in Language and Linguistics: For Professor Piotr Stalmaszczyk on the Occasion of His 60th Birthday”, pod redakcją Piotra Capa i Łukasza Boguckiego. Rozdział w tej książce był moją pierwszą pracą poświęconą bezpośrednio związkowi języka z argumentacją (Hinton 2018e). Potem nastąpiła seria artykułów i prezentacji na najważniejszych konferencjach międzynarodowych: na konferencji ISSA (International Society for the Study of Argumentation) w 2018 roku omawiałem związki między błędami a językiem (Hinton 2019c) również tej tematyce była poświęcona moja prezentacja na WAW (Warsaw Argumentation Week) w Warszawie. W tym roku opublikowałem również artykuł w wysoko punktowanym czasopiśmie *Argumentation* (Hinton

2020c). Rok później na ECA 2019 (European Conference on Argumentation), gdzie byłem również członkiem panelu naukowego, przedstawiłem moją nieformalną semantykę argumentów (Informal Argument Semantics - IAS) (Hinton 2020d). IAS to struktura teoretyczna, która została rozwinięta w praktyczne narzędzie oceny i ewaluacji języka używanego w argumentacji. Narzędzie to jest szczegółowo opisane i zastosowane do autentycznych tekstów w ramach CAPNA (Comprehensive Assessment Procedure for Natural Argumentation (Kompleksowa procedura oceny argumentacji naturalnej)) w mojej monografii przedstawionej w sekcji 4 powyżej (Hinton 2021). Moja praca nad IAS zaowocowała zaproszeniem do wygłoszenia wykładu plenarnego na International Workshop on Computational Argumentation and Cognition (Międzynarodowych Warsztatach na temat Argumentacji Obliczeniowej i Poznania) COGNITAR 2020 w ramach 24. Europejskiej Konferencji na temat Sztucznej Inteligencji.

Model IAS jest obecnie opracowywany, wraz z innymi elementami CAPNA, we współpracy z Jeanem Wagemansem (Uniwersytet w Amsterdamie). Celem tych badań jest stworzenie pseudo-algorytmu, który można zaimplementować w system tworzenia i oceny argumentów z wykorzystaniem podejść z zakresu sztucznej inteligencji (AI). W 2019 roku otrzymałem grant z projektu 'COST action APPLY European Network for Argumentation and Public Policy' na krótkoterminowy pobyt naukowy (Short term scientific mission - STSM) do współpracy badawczej z dr Wagemansem w Amsterdam Centre for Language and Communication, Uniwersytet w Amsterdamie. Podczas mojego pobytu w Amsterdamie opracowaliśmy sposób wykorzystania jego Procedury Identyfikacji Typów Argumentów (Argument type identification procedure - ATIP) i spostrzeżeń z Układu Okresowego Argumentów (Periodic Table of Arguments) jako części etapu oceny rozumowania CAPNA, co znacznie zwiększyło siłę tego narzędzia. Praca ta została zaprezentowana na konferencji projektu APPLY, która odbyła się we Wrocławiu w 2020 roku. Jako członek Grupy Roboczej 2 sieci APPLY jestem zaangażowany w badania nad normami argumentacji publicznej, w tym współpracę z Frankiem Zenkerem, liderem grupy w sprawie schematów argumentacji.

Ostatni aspekt moich najnowszych prac dotyczył badań na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu we współpracy z tamtejszą studentką Patrycją Kupś. Wyniki zostały zaprezentowane na warsztatach Sens:Nonsens w Łodzi w 2020 roku. W pracy opisano argument oparty na ontologii wykorzystujący ramy logiki deskryptywnej, w ujęciu inspirowanym semantycznym inferencjalizmem Brandoma. Ta praca nie została jeszcze opublikowana.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

6.1 Osiągnięcia dydaktyczne

W ciągu 19 lat (1997-2016), w których pracowałem w NKJO w Sieradzu, uczyłem różnych przedmiotów i otrzymałem szereg nagród i wyróżnień. W praktycznej nauce języka angielskiego (PNJA) koncentrowałem się głównie na nauczaniu pisania i mówienia, w tym komponowaniu nowego egzaminu ustnego dla łódzkiego zespołu uczelni. Uczyłem także historii Wielkiej Brytanii, historii Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, literatury brytyjskiej, literatury amerykańskiej i dramatu. W ramach kursu Drama pisałem, reżyserowałem i czasami występowałem w corocznym przedstawieniu.

Oprócz odbywania regularnych zajęć prowadziłem również szereg wykładów i warsztatów dla pracowników uczelni, z których część była sponsorowana przez British Council. Tematy wykładów British Council, rozłożone na kilka lat, dotyczyły nauczania pisania i filozofii edukacji; późniejsze warsztaty, finansowane przez uczelnię, nosiły tytuły „Tworzenie dramatu w klasie” (2014) oraz „Metody badań i projektowanie eksperymentów” (2015).

Przez cały ten okres otrzymałem wiele nagród dyrektorskich, a w październiku 2014 zostałem uhonorowany nagrodami za osiągnięcia edukacyjne zarówno przez Łódzkiego Kuratora Oświaty, jak i Marszałka Województwa Łódzkiego. W grudniu 2013 roku awansowałem na stopień nauczyciela mianowanego, a w sierpniu 2014 otrzymałem Medal Komisji Edukacji Narodowej.

W 2009 roku rozpocząłem pracę w Społecznej Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi. Tutaj po raz pierwszy uczyłem studentów na poziomie magisterskim, koncentrując się głównie na pisaniu akademickim i kulturze brytyjskiej. Trwało to trzy lata, do momentu mojej rezygnacji, kiedy to chciałem skoncentrować się na pisaniu pracy doktorskiej.

Jesienią 2014 dołączyłem do Zakładu Językoznawstwa Angielskiego i Ogólnego w Instytucie Anglistyki Uniwersytetu Łódzkiego i tam pracuję do tej pory. Prowadzę zajęcia o charakterze praktycznym i bardziej teoretycznym. Zajęcia praktyczne obejmują pisanie akademickie oraz wykłady z gramatyki opisowej. Moje zajęcia teoretyczne obejmowały: ćwiczenia konwersatoryjne dla studentów II roku ‘Sztuka argumentacji’ (2014/15), ‘Elementy retoryki i

argumentacji' (2015/16-2018/19) oraz 'Podstawowe pytania językowe' (2016/17-2018/19); proseminaria poziomu magisterskiego 'Słowa, symbole i argumenty w reklamach i kampaniach informacyjnych' (2015/16-2018/19), 'Język perswazji: retoryka i argumentacja w polityce i reklamie' (2019/20) oraz 'Myślenie o języku' (2020/21); oraz seminarium licencjackie 'Argumentacja, perswazja i natura języka' (2017/18-2019/20). Moje seminarium licencjackie ukończyło 17 studentów, 3 z wyróżnieniami za prace.

W 2019 roku rozpocząłem współpracę z Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, ucząc pisania akademickiego na studiach magisterskich i doktoranckich na kierunku kognitywistyki. Ta współpraca trwa do dziś. Prowadziłem również wykłady z pisania akademickiego na University of Vigo (2018) i University of Zagreb (2019) w ramach programu Erasmus.

6.2 Osiągnięcia organizacyjne i popularyzatorskie

Pracując w NKJO w Sieradzu brałem udział w wielu działaniach: redagowałem biuletyn uczelniany *The Collegian*, organizowałem i oceniałem coroczne konkursy czytania poezji, organizowałem doroczny uczelniany „Dzień Dramatu”, zabierając swoich studentów do Chełma, gdzie zagrali napisaną przeze mnie sztukę „Piaski czasu” i otrzymali nagrodę od organizatorów. Przez kilka lat byłem zaangażowany w konkurs języka angielskiego dla licealistów prowadzony przez uczelnię we współpracy z łódzkim marszałkiem i dwukrotnie byłem zaproszony do wygłoszenia przemówienia na uroczystości wręczenia nagród: „Uczeń utalentowany” w 2013 roku, oraz „Poeci Wielkiej Wojny” w 2014 roku. Opublikowałem również kilka popularnych artykułów o kulturze i literaturze brytyjskiej w czasopiśmie „Świat Języka Angielskiego” (2000-2001), wydawanym w Warszawie, skierowanych do uczniów szkół ponadgimnazjalnych zainteresowanych nauką języka angielskiego.

W kwietniu 2014 roku odbyło się Sieradzkie Forum Nauczania i Badań Języka Angielskiego (Sieradz English Teaching and Research Forum - SETARF), pierwsza w historii NKJO Sieradzka konferencja naukowa. Wydarzenie to było pierwszą zorganizowaną przeze mnie konferencją, która zgromadziła wielu nauczycieli, studentów i badaczy, z gościnnymi wykładami Barbary Lewandowskiej-Tomaszczyk z Uniwersytetu Łódzkiego i Jarosława Krajki z UMCS w Lublinie.

Rozpoczynając pracę na Uniwersytecie Łódzkim, dołączyłem do komitetu organizacyjnego konferencji międzynarodowej PhiLang (Filozofia języka i językoznawstwa), odbywającej się co dwa lata, a następnie zredagowałem tom referatów z wydarzenia z 2015 roku pt. „Evidence, Experiment and Argumentation in Linguistics and Philosophy of Language” (Hinton (red.) 2016b). W późniejszych latach, oprócz pracy nad główną konferencją, prowadziłem warsztaty argumentacyjne PhilArg (Philosophy of Argumentation), z których wybrane wystąpienia ukazały się w numerach specjalnych czasopism *Studies in Logic, Grammar and Rhetoric* (Hinton & Koszowy (red.) 2018) oraz *Studia Semiotyczne* (Hinton & Stalmaszczyk (red.) 2020).

Byłem również odpowiedzialny za organizację Warsztatów Logiki Nieformalnej i Lingwistyki (Workshop on Informal Logic and Linguistics - WILL) w Łodzi w maju 2016 roku, wydarzenia współorganizowanego z projektem ‘Evidence, Causation, Argumentation’. Druga edycja odbyła się w 2018 roku, po czym zredagowałem zbiór przedstawionych referatów w specjalnym numerze czasopisma *Research in Language* (Hinton (red.) 2019d). Seminarium WILL Three, które miało się odbyć na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, zostało niestety odwołane w ostatniej chwili z powodu Covid-19.

Pierwszy warsztat WILL doprowadził bezpośrednio do mojego zaangażowania w organizację ArgDiaP (Argument, Dialog, Perswazja). W tym czasie ArgDiaP była nieformalnym zrzeszeniem polskich badaczy argumentacji i retoryki, a ja dołączyłem do działu komunikacji, odpowiadając za prowadzenie anglojęzycznej strony internetowej, pomagając przy organizacji WAW (Warsaw Argumentation Week), który odbył się w Warszawie w 2018 roku. Od tego czasu ArgDiaP stał się oficjalnym stowarzyszeniem, a ja zostałem wiceprzewodniczącym w 2020 roku.

ArgDiaP zajmuje się wspieraniem badań argumentacyjnych w Polsce i zwiększaniem świadomości problemów związanych z argumentacją i perswazją w społeczeństwie. W tym celu zorganizowaliśmy wiele konferencji, warsztatów i szkół letnich, a także zaangażowaliśmy się w kilka publikacji, z których najbardziej znane jest wydanie specjalne Polskiej Szkoły Argumentacji w czasopiśmie *Argumentation* (2014). W kolejnym wydaniu specjalnym *Studia Semiotyczne* w 2018 roku ukazał się referat z dyskusji o „Argumentacji w edukacji. Postulaty badań edukacyjnych w Polskiej Szkole Argumentacji, których byłem jednym z wielu autorów” (Federowicz i in.2018). Jako wiceprzewodniczący odpowiadam za długofalową strategię organizacji. Jestem inicjatorem i organizatorem niedawno ogłoszonej nagrody ArgDiaP Polski

Artykuł Argumentacyjny Roku, a także organizatorem zbliżających się Krakowskich Dni Argumentacji i Rozumowania (CARD 2021).

Aktywnie uczestniczę w pracach Instytutu Anglistyki, w 2016 oraz 2020 zostałem wybrany do Rady Instytutu. Jestem członkiem Pracowni Retoryki Stosowanej przy Zakładzie Retoryki i Mediów Uniwersytetu Warszawskiego oraz European Network for Argumentation and Public Policy (APPLY).

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

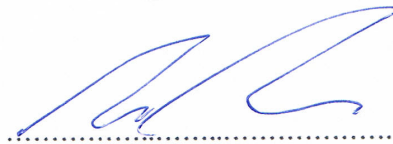
Poza własnymi badaniami wspomagalem prace wielu polskich autorow poprzez redagowanie, tłumaczenia i inną pomoc w roli native speakera języka angielskiego.

Książki i artykuły, które redagowałem w języku angielskim, obejmują szeroki zakres tematów z zakresu filologii, filozofii i nie tylko. Książki obejmują: „Element order in Old English and Old High German” (Cichosz i in. 2016), „Gothic peregrinations: The unexplored and re-explored territories” (Łowczanin & Małecka 2018), „A Dark Transfusion: The Polish Literary Response to Early English Gothic” (Łowczanin 2018), „Power shifts in East Asia and their implications for Asia–Europe relations” (Żakowski & Kowalski 2019), „A relevance-theoretic approach to decision-making in subtitling” (Bogucki 2020), oraz „Gradual institutional change in Japan: Kantei leadership under the Abe administration” (Żakowski 2020); całe czasopisma obejmują *Acta Universitatis Lodziensis. Folia Litteraria Polonica* (5 (35) 2016, 6 (36) 2016, 46 (8) 2018), *Rozprawy Komisji Językowej* (66 2018), *Acta Universitatis Lodziensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców* (26 2019, 27 2020) oraz *Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne* (Tomy 8-11, 2019-20). Opracowywałem językowo również liczne artykuły dla *Studiów Semiotycznych*, *Research in Language* oraz licznych indywidualnych badaczy. Pełnię funkcję redaktora językowego serii *Lodz Studies in English and General Linguistics* (Wydawnictwo UŁ).

Niedawno zacząłem tłumaczyć prace naukowe z języka polskiego na angielski. Moje opublikowane tłumaczenia to artykuły: Wojtowicz (2019), Stacewicz (2019), Mękarska & Witek (2020), Olech (2020), a także 7 artykułów z tomu 11 (2020) *Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne*. Przetłumaczyłem również monografię „Pedagogika społeczna.

Pojmowanie aktywności w praktyce” autorstwa Ewy Marynowicz-Hetka pod tytułem „Social Pedagogy. Comprehending activity in the field of practice” (Marynowicz-Hetka 2020).

Pomagałem również w pracy eksperymentalnej wielu badaczy, dostarczając oceny dopuszczalności gramatycznej (m.in. Jerzy Gajewski, Uniwersytet Wrocławski; Krzysztof Kosecki, Uniwersytet Łódzki), próbek dźwiękowych do eksperymentów (m.in. Dorota Lipińska, Uniwersytet Śląski) oraz analiz wymowy w języku angielskim (m.in. Agnieszka Bryła-Cruz, UMCS w Lublinie)

(podpis wnioskodawcy)

Bibliografia

Budzyńska-Daca, A. & Hinton, M. (2018). Topika Dialogowania z Wyborcami w Polskich i Amerykańskich Finałowych Debatach Przedwyborczych. *Studia Semiotyczne* 32 (1), 139-159.

Bogucki, Ł. (2020). *A Relevance-Theoretic Approach to Decision-Making in Subtitling*. Cham: Palgrave Macmillan.

Carroll, J. B. & Sapon, S. (2002). *Modern language aptitude test: Manual*. N. Bethesda, MD: Second Language Testing, Inc.

Cichosz, A., Gaszewski, J. & Pęzik, P. (2016). *Element Order in Old English and Old High German Translations*. Amsterdam: John Benjamins.

Federowicz, M., Koszowy, M., Bendrat, A., Białek, K., Biedrzycki, K., Budzyńska, K., Budzyńska-Daca, A., Czaczkowski, D., Francuz, P., Hinton, M., Karpiński, M., Kobiela, F., Kublikowski, R., Makuła, S., Selinger, M., Skowron, B., Stefańczyk, A., Suchoń, W., Sułowska, A., Swat-Pawlicka, M., Ścigała-Stiller, B., Wasilewska-Kamińska, E., Wieczorek, K.A., Yaskorska, O., Załęska, M., Zambrowska, M., Żurek, T., Żyluk, N. (2018). Argumentacja w edukacji. Postulaty badań edukacyjnych w Polskiej Szkole Argumentacji. *Studia Semiotyczne* 32 (1), 131–137.

Fogelin, R. (2005). The logic of deep disagreements. *Informal Logic*, 25(1), 3–11.

Govier, T. (2010). *A Practical Study of Argument*. 7th edition. Belmont, CA: Wadsworth.

Hinton, M. (2011). The Assessment of Aptitude: Past and Future. W: Krakowian, P. (red.). *Łódź Papers in Language Testing*. Warsaw: Scholar.

- Hinton, M. (2013a). Can we teach communicative competence and should we try? W: Grabowski, A., Graca, J. & L. Smutek (red.). *Problemy współczesnej neofilologii*. Tarnów: PWSZ w Tarnowie.
- Hinton, M. (2013b). An aptitude for speech: the importance of mimicry ability in foreign language pronunciation. W: Waniek-Klimckak, E. & L.R. Shockey (red.). *Teaching and researching English accents in native and non-native speakers*. Berlin Heidelberg: Springer-Verlag.
- Hinton, M. (2013c). Is language learning aptitude better considered a cognitive or an affective variable? W: Kuczyński, M. & L. Szymański (red.). *Language, thought and education: across systems*. Zielona Góra: University of Zielona Gora press.
- Hinton, M. (2014a). Aptitude as a cognitive/affective construct and its role in the language classroom. *Konin Language Studies* 2 (2), 125-141.
- Hinton, M. (2014b). The Bold and the Beautiful: How Aspects of Personality Affect Foreign Language Pronunciation. *Research in Language* 12 (3), 217–232.
- Hinton, M. (2015a). The Cecily effect – a pilot study. Ecosystems of the Foreign Language Learner: Selected Issues. W: Piechurska-Kuciel, E & M. Szyszka (red.). *Ecosystems of the Foreign Language Learner: Selected Issues*. Cham: Springer
- Hinton, M. (2015b). Changes in Received Pronunciation: Diachronic Case Studies. *Research in Language* 13 (1), 21–37.
- Hinton, M. (2015c). The individual differences myth and how to respond to it. W: Marczak, M & M. Hinton (red.). *Contemporary English Language Teaching and Research*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.
- Hinton, M. (2015d). The Individualisation of Language Teaching in the Modern Classroom. W: Gonigroszek, D. (red.). *Foreign Languages and Cultures: New Educational Contexts*. Piótrków Trybunalski: NWP.
- Hinton, M. (2015e). Alternatives to intuition in Linguistics Research. W: Kosecki, K. & J. Badio, (red.). *Empirical Methods in Language Studies*. Łódź Studies in Language Vol.37. Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Hinton, M. (2015f). Mizrahi and Seidel: Experts in Confusion. *Informal Logic* 35 (4), 539-554.
- Hinton, M. (2016a). Lies, Damned Lies and Linguistic Intuitions. W: Hinton, M. (red.). *Evidence, Experiment and Argumentation in Linguistics and the Philosophy of Language*. Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Hinton, M. (red.) (2016b). Evidence, Experiment and Argumentation in Linguistics and the Philosophy of Language. Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Hinton, M. (2016c). Identity as Argumentation: Argumentation as Identity. W: Ciepiela, K. (red.) *Identity in Communicative Contexts*. Łódź Studies in Language Vol.48. Frankfurt am Main: Peter Lang.

- Hinton, M. (2018a). Slippery Slopes and Other Consequences. *Logic and Logical Philosophy* 27 (4), 453-470. DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/LLP.2017.028>
- Hinton, M. (2018b). On Arguments from Ignorance. *Informal Logic* 38 (2), 184-212. DOI: <https://doi.org/10.22329/il.v38i2.4697>
- Hinton, M. (2018c). On Testimony. W: Oswald, S. & Maillat, D. (red.). *Argumentation and Inference: Proceedings of the 2nd European Conference on Argumentation, Fribourg 2017*. London: College Publications.
- Hinton, M. (2018d). Overcoming Disagreement Through Ordering: Building an Epistemic Hierarchy. *Studies in Logic, Grammar and Rhetoric* 55 (1), 77-91. DOI: <https://doi.org/10.2478/slgr-2018-0029>
- Hinton, M. (2018e). Language, Argument, and Philosophical Bewilderment. W: Cap, P. & Bogucki, Ł. (red.). *Exploration in Language and Linguistics : For Professor Piotr Stalmaszczyk on the Occasion of His 60th Birthday*. Berlin: Peter Lang.
- Hinton, M. (2019a). Why the Fence Is the Seat of Reason When Experts Disagree. *Social Epistemology* 33 (2), 160-171. DOI: <https://doi.org/10.1080/02691728.2019.1577512>
- Hinton, M. (2019b). There are Disagreements and Disagreements: A Reply to Wagemans. *Social Epistemology Review and Reply Collective* 8 (10): 124-129.
- Hinton, M. (2019c). On Fallacy and Language. W: Garsen, B., Godden, D., Mitchell, G., & Wagemans, J. (red.). *Proceedings of the Ninth Conference of the International Society for the Study of Argumentation*. Amsterdam: Sic Sat.
- Hinton, M. (red.) (2019d). *Research in Language*, 17 (1). Thematic issue: Language and Argument.
- Hinton, M. (2020a). Slippery Slopes Revisited. *Studia Semiotyczne* 34 (2), 9-24. DOI: [10.26333/sts.xxxiv2.02](https://doi.org/10.26333/sts.xxxiv2.02)
- Hinton, M. (2020b). The Platform Fallacy—A Dickensian Contribution to Informal Logic. *Philosophy & Literature* 44(2), 449-460.
- Hinton, M. (2020c). Corpus Linguistics Methods in the Study of (Meta)Argumentation. *Argumentation*. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10503-020-09533-z>
- Hinton, M. (2020d). Towards a Theory of Informal Argument Semantics. W: Dutilh Novaes, C., Jansen, H., van Laar, J.A., & Verheij, B. (red.). *Reason to Dissent – Proceedings of the 3rd European Conference on Argumentation, Volume II*, 279-392. London: College Publications.
- Hinton, M. (2021). *Evaluating the Language of Argument*. Argumentation Library Vol. 37. Cham: Springer.
- Hinton, M. & A. Budzyńska-Daca. (2019). A Comparative Study of Political Communication in Televised Pre-Election Debates in Poland and the United States of America. *Research in Language* 17 (1), 1-19.

- Hinton, M. & Koszowy, M. (red.) (2018). *Studies in Logic, Grammar and Rhetoric*, 55 (1). Special Issue: Philosophy of Argumentation.
- Itkonen, E. (1981). The Concept of Linguistic Intuition. W: F. Colmas (red.) *A Festschrift for the Native Speaker* (127-140). The Hague: Mouton.
- Johnson, R.H. & Blair, J.A. (2006). *Logical Self-Defense*. New York: Idebate Press.
- Łowczanin, A. (2018). *A Dark Transfusion: The Polish Literary Response to Early English Gothic. Anna Mostowska Reads Ann Radcliffe*. Berlin: Peter Lang
- Łowczanin, A. & Małecka, K. (red.) (2018). *Gothic Peregrinations: The Unexplored and Re-explored Territories*. London: Routledge.
- Macagno, F. & Walton, D. (2014). Implicatures as Forms of Argument. W: A. Capone et al. (red.), *Perspectives on Pragmatics and Philosophy* (203-224). Berlin/New York: Springer.
- Marczak, M & M. Hinton (red.) (2015). *Contemporary English Language Teaching and Research*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.
- Marynowicz-Hetka, E. (2020). *Social Pedagogy. Comprehending the Field of Practice*. Beau Bassin: Lambert Academic Publishing.
- Mękarska, J. & Witek, M. (2020). Echo and Pretence in Communicative Irony. *Studia Semiotyczne—English Supplement*, t. XXXI, s. 149–177.
- Olech, A. (2020). Ajdukiewicz, Husserl and Tarski—Concerning the Semantic Theory of Knowledge. *Studia Semiotyczne—English Supplement*, t. XXXI, s. 25–72.
- Porzuczek, A., Rojczyk, A & Arabski, J. (2013). *Praktyczny Kurs Wymowy Angielskiej dla Polaków*. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
- Stacewicz, P. (2019). Uncomputable Numbers and the Limits of coding in Computer Science. *Studia Semiotyczne—English Supplement*, t. XXX (2019), s. 107–127.
- Tindale, C. (2007). *Fallacies and Argument Appraisal*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wagemans, J. (2019). Why We Should Come off the Fence When Experts Disagree. *Social Epistemology Review and Reply Collective* 8 (7): 9-12.
- Wojtowicz, K. (2019). The Notion of Explanation in Gödel's Philosophy of Mathematics. *Studia Semiotyczne—English Supplement*, t. XXX (2019), s. 85–106.
- Yu, S & Zenker, F. (2020). Schemes, Critical Questions, and Complete Argument Evaluation. *Argumentation*. doi:10.1007/s10503-020-09512-4
- Żakowski, K. (2020). *Gradual Institutional Change in Japan: Kantei Leadership under the Abe Administration*. London: Routledge.
- Żakowski, K. & Kowalski, B. (red.). (2019). *Power shifts in East Asia and their implications for Asia-Europe relations*. Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.